

STANDPUNT ANTWERPEN

Lex Moolenaar

Senior writer
gvabrieven@concentra.be

Onderwijs voor elk kind moet een evidentie blijven

Het mag dan krokusvakantie zijn, in Antwerpen heeft het onderwijs geen tijd om een adempauze te nemen. De jongste jaren wordt er in een razend tempo een inhaalbeweging gemaakt om het capaciteitsprobleem te verhelpen. Daarvoor is soms kunst- en vliegwerk nodig: containerklassen zorgen voor Eerste Hulp bij Ondercapaciteit, kleuterscholen krijgen een verlengstuk in het basisonderwijs... In tijden van nood moet je creatief zijn. Maar tot nu toe slaagt Antwerpen erin om de groei van de bevolking op te vangen.

Op termijn zal hetzelfde probleem zich ook voordoen in het secundair onderwijs. Dat heeft sp.a-schepen van Onderwijs Robert Voorhamme jaren geleden al voorspeld, maar het is de Vlaamse overheid die als bevoegde instantie voor structurele oplossingen moet zorgen. En dat is niet evident in tijden van besparingen.

Crisissen zijn uitdagingen. In haar pogingen om de capaciteit op te drijven, maakt de stad ook strategische keuzes. In Antwerpen-Noord verrijst met Hardenvoort een nieuwe campus die de kinderen van de wijk 2060 goed lager en secundair onderwijs wil geven in hun eigen buurt en in een evenwichtige sociale mix. Die mix was ook het uitgangspunt van het project School in Zicht, dat zijn nut bewezen heeft in Borgerhout en dat nu wordt uitgebreid naar andere gekleurde stadsdelen zoals het Kiel en Hoboken.

Het Antwerpse onderwijslandschap vordert op basis van voortschrijdend inzicht en van de acute noden die de demografische evolutie vereist. Het pleit enorm voor ons systeem dat desnoods de onderste steen boven wordt gehaald als het gaat om de toekomst van onze kinderen. Het is alleen jammer dat de hogere overheden pas bereid zijn om actie te ondernemen wanneer het vijf voor twaalf is.

Het Antwerpse stadsbestuur heeft daarmee leren leven. Schepen Voorhamme gelooft in netoverschrijdende oplossingen, met de stad als regisseur. Zijn CD&V-collega Marc Van Peel heeft er al bij herhaling op gewezen dat die strategie niet alleen de enige juiste is om de capaciteitsproblemen het hoofd te bieden, maar dat ze in feite ook de redding betekent van het vrij onderwijs in Antwerpen.

Voor de koepelorganisaties in Brussel is het nog altijd even wennen. Maar anno 2012 is de vrije keuze van onderwijs niet meer prioriteit nummer één. Het gaat er nu vooral om alle kinderen kwalitatief onderwijs te kunnen aanbieden.

**Lees ook het algemene standpunt
op blz. 2 van uw krant**